

Ofendososos

En la variant nord-occidental del català, l'adjectiu *ofendós* no es correspon exactament a la definició d'*ofensiu* ("que ofèn, que ataca") que apareix al diccionari. *Ofendós* inclou i matisa aquest significat i, en tot cas, s'acosta al d'una altra paraula que també trobem al diccionari general: *ofenós*. De fet, el *Diccionari català-valencià-balear* situa el mot a Lleida (pronunciat *aufendós*) i el defineix igual que *ofenós* ("que ofèn o molesta"). L'*ofendós*, però, no sempre aconsegueix el seu propòsit. L'*ofendós* és aquell que, normalment amb arrogància, ataca (verbalment) amb voluntat d'ofendre, de ferir, de molestar, però als ulls de la resta moltes vegades es desqualifica a si mateix en l'intent.

Ofendós és, per exemple, el nazi analfabet que es passeja pel carrer amb símbols feixistes tatuats al muscle i opina que les dones, els indigents, els gais o els immigrants són éssers inferiors a ell. *Ofendós* és, també, aquell que fonamenta el seu prestigi en els defectes del proïsme, que presumeix ostensiblement d'allò que el fa sentir superior amb l'objectiu, sobretot, de deixar en evidència aquell a qui té al costat. I *ofendós* és, naturalment, el poderós que es creu ungit per la gràcia divina i actua amb absolut menyspreu cap a la dignitat d'aquells que s'interfereixen en

la consecució dels seus propòsits. I no se'm acut un millor adjectiu que el d'*ofendós* per qualificar aquell perfil de tuitaire que, entre la condescendència petulant, la insolència prepotent, la desqualificació sistemàtica i l'insult gratuït, es passeja per la xarxa amb aires de superioritat, jutjant el món que l'envolta com si, des de la seva torre d'ivori, fos el guardià d'una veritat que únicament es troba al seu abast. N'hi ha uns quants, d'aquests. Alguns amb perfils anònims i altres amb el seu nom real.

De vegades es riuen les gràcies entre ells i tots; encara que costi d'entendre, tenen un seguici més o menys fidel. No n'esmentaré cap, perquè no vull convertir-me en la diana dels seus atacs. Els insults i les desqualificacions em bloquegen i em converteixo en una víctima fàcil per a aquesta mena de depredadors en línia. I això que sovint els donaria la raó, en allò que piulen, perquè la seva incapacitat per generar empatia no anul·la la seva intel·ligència. Només diré que la majoria són homes, que la majoria parteixen d'una pretesa expertesa (en gastronomia, televisió, literatura o filosofia) i que, tot s'ha de dir, la majoria excel·leixen en l'art de remenar paraules: escriuen molt bé i dominen a la perfecció els mecanismes verbals que porten a l'eloqüència. I, tanmateix, tot i admirar la seva capacitat discursiva, no puc deixar de veure'ls com a incompetents socials, com a ofendososos de primer ordre.

